

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010201
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3515010201.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci obžalovaného Q. Q., K.. XX.XX.XXXX B. S., I. O. S. Č.. XXX, na slobode, trestne stíhaného pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 07. novembra 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku sa

obžalovaný: Q. Q., K.. XX.XX.XXXX B. S., I. O. S. Č.. XXX, na slobode,

trestne stíhaný pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od 08.10.2007 do presnejšie nezisteného dňa v roku 2013 v obci S. (R. Q.) neoprávnene podnikal tým spôsobom, že hoci dňom 08.10.2007 bol uskutočnený výmaz jeho osoby z registra samostatne hospodáriacich roľníkov, naďalej obdobným spôsobom sústavne vyrábala výrobky poľnohospodárskej výroby za účelom získania trvalého zdroja príjmov, najmä ich predajom, a to tak, že vykonával chov hovädzieho dobytku a chov ošípaných na svojej farme v obci S. a na svojej farme v oblasti O. B., k.ú. obce S., ktoré pravidelne a opakovane odpredával najmä na bitúnok W., s.r.o. v Q., a v menšej miere ich predával tiež rôznym fyzickým osobám, pričom predajom hovädzieho dobytku a ošípaných dosiahol za uvedené obdobie celkový príjem najmenej 35.191,39 €, z toho:

- v roku 2007: najmenej 40.348 Sk (1.339,30 €),
- v roku 2008: najmenej 370.334,50 Sk (12.292,85 €),
- v roku 2009: najmenej 3.312,85 €,
- v roku 2010: najmenej 5.859,75 €,
- v roku 2011: najmenej 8.209,17 €,
- v roku 2012: najmenej 928,93 €,
- v roku 2013: najmenej 3.248,54 €,

čím získal prospech v presnejšie neustálenej výške, pričom túto činnosť vykonával i napriek tomu, že nemal na túto činnosť živnostenské oprávnenie, ani nebol zaevidovaný ako samostatne hospodáriaci roľník v zmysle zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov,

sa spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 598/13/3304 zo dňa 25.05.2015, doručenej súdu dňa 27.05.2015,

o s l o b o d z u j e,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.05.2015 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej aj „súd“) doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 598/13/3304 zo dňa 25.05.2015, na obvineného Q. Q., pre prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 2T/66/2015-604 zo dňa 06.02.2017 tak, že obžalovaného oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 598/13/3304 zo dňa 25.05.2015, doručenej súdu dňa 27.05.2015, pretože tento skutok nie je trestným činom.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním prokurátor v neprospech obžalovaného. V písomnom odôvodnení odvolania v podstate uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal dostatočne s vykonanými dôkazmi a všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie, tieto nesprávne vyhodnotil, v dôsledku čoho nesprávne obžalovaného spod skutku obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil. Podľa názoru prokurátora bolo preukázané, že skutok sa stal, spáchal ho obžalovaný a svojim konaním naplnil tak po formálnej ako i materiálnej stránke zákonné znaky žalovaného prečinu neoprávneného podnikania podľa § 251 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. Z uvedených dôvodov považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, preto navrhol, aby ho odvolací súd v zmysle § 321 ods.1 písm. b), c), d) Tr.por. zrušil a podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Následne prokurátor písomne doplnil dôvody svojho odvolania o novo zistené skutočnosti, majúce vplyv na posudzovanie (ne)príčetnosti obžalovaného a jeho schopnosti chápať zmysel trestného konania, ktoré je potrebné dať do pozornosti odvolacieho súdu.

Odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako predčasný a vec vrátil súdu prvého stupňa za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného v aktuálne prejednáwanej veci, čo bolo potrebné pre objasnenie veci a rozhodnutie vo veci samej. Vo veci bolo potrebné pribrať znalca na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného a zodpovedanie otázok, či tento v čase činu bol schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, pri zohľadnení doby páchania trestnej činnosti. Súčasne by sa mal vyjadriť, či v súčasnosti je schopný chápať význam trestného konania, resp. vyjadriť či po absolvovanej liečbe bude schopný chápať význam trestného konania.

Z dôvodu zmeny zákonného sudcu si súd vyžiadal od obžalovaného súhlas, resp. nesúhlas so zmenou samosudcu v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku. Obžalovaný súhlasil so zmenou samosudcu dňa 31.01.2018, preto súd hlavné pojednávanie nevykonal odznova. Súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie za účelom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného v aktuálne prejednáwanej veci a po vypracovaní znaleckého posudku nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal a vypočul znalca.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom ako vyplýva zo zápisníc o priebehu hlavného pojednávania a zistil nasledovné:

Zo záverov znaleckého posudku č. 35/2018 zo dňa 21.03.2018 ako aj z výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej vyplýva, že v čase spáchania trestného činu boli rozpoznávacie schopnosti obžalovaného čiastočne znížené v dôsledku organických osobnostných zmien a incipientnej deteriorácie intelektu. Ohľadom poruchy s bludmi sa vyjadril, že bludné obsahy sa vzťahujú len k inkriminovanej téme, teda k susedským vzťahom, k žalovanému trestnému činu nie. Ostatné oblasti života obžalovaného porucha nezasahuje, teda rozpoznávacie schopnosti obžalovaného ohľadom neoprávneného podnikania boli čiastočne znížené organickým poškodením centrálného nervového systému. Psychotická porucha do tejto oblasti života - podnikania obžalovaného nezasahovala. V čase spáchania trestného činu bol obžalovaný liečený psychiatricky pre organickú poruchu s bludmi, tá u neho prebiehala od roku 2001. Psychitická symptomatika do oblasti podnikania nezasahovala a teda neovplyvňovala. Organické zmeny centrálného nervového systému obžalovaného podmieňovali čiastočne zníženie ovládacích a rozpoznávacích schopností

obžalovaného. U obžalovaného došlo v priebehu liečby k výraznému zlepšeniu stavu. Po skončení liečby bude obžalovaný čiastočne schopný sa obhajovať. Znalčka sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku ako aj aktuálne je schopný chápať zmysel trestného konania. Jeho choroba - paranoidná bludová porucha je nevyliciteľné ochorenie. Bludné presvedčenie sa však viaže iba na problematiku susedských vzťahov. Obžalovaný nie je pre spoločnosť nebezpečný. Ústavná liečba u neho splnila svoj účel a aktuálne prebiehajúce ambulantné liečenie je dostačujúce. Znalec sa vyjadril, že sú dve rôzne trestné veci, dva rôzne znalecké posudky, lebo duševný stav obžalovaného sa vzťahuje konkrétne na každú danú vec. Obžalovaný v podstate normálne funguje, len ohľadom susedských vzťahov sa prejavuje jeho choroba, ohľadom žalovanej veci neoprávneného podnikania sa jeho choroba neprejavuje, teda neovplyvňuje to. Obžalovaný bol príčetný v čase spáchania žalovaného skutku. Znalec v tomto konaní nenavrhuje uložiť obžalovanému ochranné liečenie.

Obžalovaný Q. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučenia o možnosti urobiť po prečítaní obžaloby niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, vyhlásil, že je nevinný. V roku 2007 ukončil činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka z dôvodu pretrvávajúcich zdravotných ťažkostí. Zašiel na niektoré inštitúcie, napr. Slovenskú potravinovú komoru. Na príslušných orgánoch a úradoch sa informoval, čo má ďalej robiť so zvieratami, ak ukončí činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka. Okrem iného mu bolo povedané aj to, že zvieratá môže aj naďalej chovať ako fyzická osoba, avšak zvieratá musí mať aj v takomto prípade riadne registrované na Centrálnnej evidencii hospodárskych zvierat a musí sa o ne riadne starať. Po ukončení činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka mal stále veľký počet zvierat, ktoré „boli rozbehnuté.“ Zvieratá chovala aj jeho manželka. Nakoľko navštevoval psychiatrickú ambulanciu, neskôr prišli operácie močových ciest, následne absolvoval operáciu bedrového kĺbu, o tieto zvieratá sa nemohol starať tak ako predtým, pričom o zvieratá sa podľa možnosti starala jeho rodina. Po ukončení činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka sa rozhodol stavy zvierat postupne redukovať, až sa dostali s manželkou na súčasný stav. Zvieratá nechcel predávať ľuďom, ktorí ich vykupovali načierno, aby nemal problémy so zákonom. Riešil to s Ing. Q., ktorý mu prisľúbil odkúpenie zvierat, ak tieto budú riadne zaregistrované. Zvieratá boli v čriedach, niektoré boli gravidné, redukcia stavov preto neprebehla naraz, ale postupne, v podstate to trvalo až do roku 2013. V roku 2013 mal ďalšiu operáciu bedrového kĺbu. Obžalovaný zdôraznil, že zvieratá, ktoré sa predávali, patrili aj manželke, rodine, nielen jemu. Na zvieratá poberal dotácie z Poľnohospodárskej platobnej agentúry. Ak zvieratá choval v súlade s predpismi, nevidel dôvod, prečo by ich nemohol predávať. Je toho názoru, že ak by zvieratá predával rôznym priekupníkom a nie certifikovanému bitúnku, nemal by také problémy, aké má teraz za situácie, keď sa snažil dodržiavať zákon. Spoločnosti SVAMAN, s.r.o. predával ošípané a hovädzí dobytok. Ku konkrétnym kusom sa na hlavnom pojednávaní vzhľadom na

odstup času už vyjadriť nevedel. Po ukončení činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka si presnú evidenciu nevedol a ani teraz si žiadnu nevedie. Nejaké zvieratá predal aj zosnulému pánovi Y., ale koľko a kedy, to si už nepamätá. V súčasnosti má 3 kravy a 5 ošípaných, manželka má 2 teľatá. Od roku 2007 nové zvieratá neprikupoval. Všetko, čo predával,

pochádzalo z reprodukcie vlastného chovu. Keďže on už fyzicky nevládal, tak býky medzi kravami a kance medzi ošípanými spôsobili, že redukcia stád postupovala pomalšie. Rodina sa tomu, aby sa zabránilo ďalšiemu množeniu, až tak nevenovala, resp. tomu nezabránila. Je invalidným dôchodcom od roku 2001 alebo 2002, neskôr sa stal starobným dôchodcom. Po skončení činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka bol jeho oficiálnym zdrojom príjmov dôchodok. S výrobkami svojej poľnohospodárskej výroby zásoboval celú rodinu, t.j. najmä seba, manželku, rodinu syna a rodinu dcéry. Aj po skončení činnosti samostatne hospodáriaceho roľníka podával v prípade, že mal príjmy z predaja zvierat, daňové priznania, spracúvala mu ich jeho dcéra. Na podklade týchto daňových priznaní potom platil dane. Bližšie sa k tomu nevie vyjadriť. Činil tak preto, aby mal povinnosti voči štátu splnené. Zvieratá registroval preto, lebo to vyplýva z príslušných predpisov. Nemal záujem porušovať tieto predpisy. Nemal žiadnu vedomosť o tom, že by pokračovaním v chove zvierat a ich predajom na bitúnok sa dopúšťal nejakého trestného činu. Zvieratá, ak bol schopný, vozil na bitúnok sám, spolu so sprievodným dokladom od veterinára. Ak nevládal on, vozila zvieratá jeho žena s pomocou kamaráta. Takýto predaj sa mohol realizovať dva až trikrát do roka, bližšie si už nespomína. Záverom svojej výpovede skonštatoval, že ak by zvieratá choval, ako niektorí, t.j. ak by ich popredal načierno, nemal by takéto problémy. Čestne vychoval, čestne odpredal, čestne si splnil svoju daňovú povinnosť.

Z výpovede svedka Ing. B. Š. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol starostom obce S. a prípad obžalovaného riešil z pozície výkonu svojej funkcie. Bol obyvateľmi obce S. vyzvaný, aby konal. Konal vtedy tak, ako mu to zákon prikazoval. Od ukončenia svojho mandátu sa o prípad obžalovaného nezaujímal. Zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania. S poukazom na skutočnosť, že svedok si na udalosti, ktoré boli predmetom jeho svedectva, na hlavnom pojednávaní nespomenul, bola prečítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 14.04.2015, v ktorej okrem iného uviedol: „...Od 02.01.2003 do 11.12.2014 som bol starostom obce S.. V roku 2007 som sa ako starosta obce S.É. začal zaoberať sťažnosťou na konanie Q. Q., bytom S., Q. Č.. XXX, ktorú podpísali 14 občania miestnej časti obce Q.. V uvedenej sťažnosti občania upozornili na skutočnosti, ktoré súvisia s aktivitami Q. Q. v súvislosti s jeho podnikaním v oblasti poľnohospodárskej činnosti a ktoré zneprijemňujú bežný život signatárov sťažnosti. Touto sťažnosťou som sa ako vtedajší starosta začal zaoberať. Zistil som, že pán Q. požiadal o vymazanie z registra samostatne hospodáriacich roľníkov vedeného Obecným úradom S., a to ku dňu 08.10.2007. Tým pádom prestal byť de iure podnikateľom v oblasti poľnohospodárskej výroby. Predtým bol aj držiteľom živnostenského listu pre fyzické osoby, kde predmetom činnosti bol maloobchod, sprostredkovateľská činnosť a ďalšie činnosti. Poľnohospodárska činnosť nie je živnosťou a preto držba či vrátenie živnostenského listu s inými predmetmi činnosti sa tohto prípadu netýka. Napriek uvedeným skutočnostiam pán Q. pokračoval v chove hospodárskych zvierat. Bol majiteľom kolekcie hovädzieho dobytku (rôzne vekové kategórie vtedy cca 14 ks), ktoré choval v mieste trvalého bydliska teda v Krajinom časti Q. Č.. XXX a kolekcie výkrmových ošípaných (asi 86 ks) chovaných v prenejatom objekte na O. B. v katastrálnom území obce S. (prenajímateľ PVOD S.). Aktuálny stav chovaných zvierat nie je možné zistiť nahliadnutím do centrálneho registra zvierat. Splnenie povinností chovateľa registrovať chované zvieratá v tomto registri nie je splnením požiadavky obstarania povolenia na chov zvierat vo väčšom počte ako je logicky predpokladaná možná vlastná spotreba v domácnosti chovateľa. Vychádzajúc zo skutočností, že chovateľské aktivity pána Q. mali charakter sústavnej dlhodobou vykonávanej činnosti spojenej so zaobstarávaním zisku, vo vlastnom mene, majúce znaky podnikania, podal som ako starosta obce S. podnet na prešetrenie dôvodného podozrenia zo spáchania prečinu neoprávneného podnikania. K mojej prvej výpovedi k tejto veci zo dňa 22.08.2013, spísanej na OO PZ Q., som aj predložil plný text listu zo dňa 20.04.2011, ktorý som v mene obce S. ako jej starosta podal na Generálnu prokuratúru SR, v ktorom sú uvedené viaceré podrobnosti týkajúce sa tohto prípadu. Poznámam, že na základe tohto príspevu na GP - trestný odbor považoval môj podnet za dôvodný. Tieto skutočnosti boli vyšetrované na OO PZ Q. pod ČVS: ORP-656/MY-NM-2011 ako prečin neoprávnené podnikanie podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona, pričom vec bola uzavretá postúpením veci Obvodnému úradu K. Q. K. B., V. Q., ako priestupok na úseku podnikania. Ja ako vtedajší starosta obce som sa s takýmto stanoviskom nestotožnil a považoval som za svoju povinnosť upozorniť listom zo dňa 10.01.2013 na danú vec Okresnú prokuratúru Nové Mesto nad Váhom a taktiež som list zaslal aj na Generálnu prokuratúru. V tomto liste som opakovane uviedol skutočnosti o sústavnej činnosti pána Q. Q., ktorá podľa môjho názoru naplnila skutkovú podstatu prečinu neoprávneného podnikania. Krajská prokuratúra Trenčín nariadila v tejto veci ďalšie vyšetrowanie, čo vyplýva z listu č. Kpt933/11-23 zo dňa 20.02.2013, ktorý som ako starosta obce S. obdržal. K veci uvádzam, že podľa mne známych skutočností popísaná činnosť pána Q. Q. trvala odo dňa 08.10.2007, teda od požiadania o výmaz z registra samostatne hospodáriacich roľníkov na Obecnom úrade S., nepretržite až do doby kedy som už nebol starostom, teda do 11.12.2014. Podľa mojich informácií Q. Q. vykonával chov hovädzieho dobytku v mieste svojho trvalého bydliska, teda v S., časť Q. Č.. XXX, presný počet neviem, ale malo by to byť cca 10 ks hovädzieho dobytku. Ďalej v prenejatom priestore v areáli PVOD O. B. vykonával chov ošípaných, podľa mojich vtedajších informácií v počte okolo 50 ks. K veci uvádzam, že dňa 19.08.2013 som sa osobne stretol s predsedom PVOD O. B., a to pánom Q. S., s ktorým som sa rozprával ohľadom chovu ošípaných pánom Q. v ich priestoroch. Q. S. mi povedal, že pán Q. tam v tej dobe choval ošípané, ale počet mi uviesť nevedel, nakoľko do prenejatých priestorov pána Q. nechodil. Taktiež mi uviedol, že pán Q. prenejatý objekt pravidelne navštevoval, a to v približne rovnakých časoch ráno a večer, teda asi za účelom kŕmenia hospodárskych zvierat. Ako som už uviedol, činnosťou Q. Q. som sa zaoberal ako starosta obce S. na základe sťažnosti občanov obce S.... V súčasnej dobe sa neviem vyjadriť k aktuálnemu počtu chovaných hospodárskych zvierat pánom Q. Q. ani k tomu, či takúto činnosť ešte vykonáva...“ K prečítanej výpovedi svedok na hlavnom pojednávaní nič nedoplnil.

Z výpovede svedka Q. S. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako predseda poľnohospodárskeho družstva PVOD O. B. uzatvoril s obžalovaným zmluvu o nájme nehnuteľností. Prvá nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 01.08.2007 do 31.07.2008. Následne sa nájomný vzťah predlžoval až

do roku 2013, obžalovaný sa vždy vyjadroval, že už bude s chovom končiť, nakoniec sa dohodli, že až ku dňu 30.09.2013 mal opustiť prenajaté priestory. Tieto opustil v skutočnosti až neskôr, potom, ako boli priestory dané do užívania novému nájomcovi. Predmetom nájmu boli ošípáreň, hnojisko, senník a časť garáže. S poukazom na to, že svedok si na niektoré informácie, ktoré poskytol v prípravnom konaní, nespomenul, bola na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o jeho výpovedi z prípravného konania, kde uviedol: „...Priestory, ktoré boli pánovi Q. prenajaté, využíval na chov ošípaných a senník na skládku krmiva - sena a v garážach mal uskladnené obilie. Od roku 2007 tam Q. Q. vykonával chov ošípaných, pričom tam mal asi 10 ks prasníc a vykonával reprodukciu. Aká bola celková reprodukcia ošípaných, teda celkový počet, ja osobne uviesť neviem, nakoľko ja som do tejto prenajatej budovy nechodil. Viem, že pán Q. Q. predával odstavčatá ako aj jatočné ošípané. Čo sa týka roku 2013, v prenajatej budove som bol na jar a videl som, že tam pán Q. mal asi 10 ks ošípaných. Pán Q. alebo jeho manželka túto budovu pravidelne navštevovali, a to pravdepodobne za účelom kŕmenia hospodárskych zvierat...“

Z výpovede svedkyne J. Q. - dcéry obžalovaného - na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že odkedy si pamätá, jej otec choval dobytok. Nejaké zvieratá chová doposiaľ. Čo sa týka mäsa, či už hovädzieho, bravčového alebo hydiny, v minulosti ju zásoboval a doposiaľ ju zásobuje jej otec. Nikdy mäso nekupovala, ani nevie, koľko mäso stojí. Mäsom jej otec zásobuje aj svatovcov, t.j. rodičov manžela svedkyne. Príjem, ktorý mal z predaja, jej otec vždy riadne zdanil, spracúvala mu v tejto súvislosti účtovníctvo a tiež daňové priznania. Jeho príjem sa po roku 2007 zdaňoval ako príležitostný príjem z poľnohospodárskej činnosti. Výdavky si uplatňoval buď skutočne vynaložené, alebo paušálne vo výške 25 %. Príležitostný príjem je do 500,- Eur ročne oslobodený od dane. Povinnosť podať daňové priznanie v jeho prípade bola vtedy, keď príjem presahoval 1.900,- Eur. K presným stavom toho, čo jej otec choval, resp. teraz chová, sa nevie vyjadriť, nakoľko s ním už nebýva. Zvieratá, ktoré predával, boli prebytky z jeho podnikateľskej činnosti. Po roku 2007 to už nerobil cielene za účelom dosiahnutia zisku. Podľa jej názoru sa jej otec pri starostlivosti o dobytok nadrie a táto drina sama osebe je v jej vnímaní trestom a nie aby bol za to ešte aj trestne stíhaný orgánmi štátu.

Z výpovede svedka Q. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je štatutárom spoločnosti W., s.r.o. Obžalovaný im na ďalšie spracovanie predával jatočný hovädzí dobytok a ošípané. Obchodovali s ním obvyklým spôsobom, za všetky zvieratá mu riadne zaplatili. K presným dátumom, počtom zvierat a zaplateným sumám sa vyjadriť nevedel. Odkázal na písomné doklady, ktoré v minulosti poskytli do trestného konania. Obchod s jatočnými zvieratami prebieha tak, že potenciálny obchodný partner sa ozve, že má nejaké zvieratá jatočné na predaj. Podľa týždenne aktualizovaných cenníkov je dohodnutá cena, uzavrie sa objednávka. Na základe toho je po porážke vystavený nákupný lístok, ktorý slúži ako podklad k fakturácii. Zvieratá do spoločnosti W., s.r.o. vozil obžalovaný, najčastejšie na vlečke s traktorom. Zvieratá vozieval skôr po jednom, resp. v malom počte kusov. Keďže sa ceny jatočných zvierat menia každý týždeň, svedok sa ku konkrétnym sumám nevedel vyjadriť. Okrem obžalovaného sú aj ďalší drobní chovatelia, ktorí bežne dodávajú zvieratá na bitúnok. Svedok považuje za normálne, že drobní chovatelia dodávali a dodávajú na bitúnok prebytky svojej činnosti. Každý rok, na konci roka, spoločnosť W., s.r.o. nahlasuje príslušnému daňovému úradu zoznamy osôb, od ktorých v priebehu roka odkúpili nejaké jatočné zvieratá. Pri obchodovaní dbajú na to, aby dodávateľ jatočných zvierat mal registrovanú farmu, registrované zviera a veterinárny doklad o zdravotnom stave zvieratá, aby oni mohli Centrálnemu registru oznámiť, aké konkrétne zviera u nich skončilo. U obžalovaného bolo tieto podmienky splnené. Od obžalovaného svedok už dlhšie žiadne zviera nekúpil, avšak ak by sa im v budúcnosti ozval, nemal by problém od neho zvieratá kúpiť, ak budú registrované a z veterinárneho hľadiska zdravé. Svedok záverom uviedol, že na vedúcich pozíciách bitúnku pôsobí asi 12 rokov, v branži sa pohybuje asi 25 rokov. Prvýkrát bol v takejto veci svedčiť v trestnom konaní, pričom zostal prekvapený, keď sa dozvedel, za aký trestný čin je obžalovaný stíhaný.

Z výpovede svedka H. W. I. vyplynulo, že bol zamestnancom kafilérie v Žiline. Bližšie sa k predmetu trestného stíhania vyjadriť nevedel. Už nie je zamestnancom kafilérie.

Z výpovede svedkyne Ing. U. P. - zamestnankyne správcu dane - na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný od roku 2004 do roku 2011 riadne podával daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb. Za rok 2012 nepodal daňové priznanie, za rok 2013 ho podal, pričom ho následne nepodal za rok 2014 ani 2015. Za rok 2007 podal daňové priznanie, v ktorom uviedol príjmy podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o dani z príjmov a aj podľa § 6 ods. 2 písm. b) zákona. Za rok 2007 vykázal príjem v sume

587.519,- Sk, za rok 2008 vykázal príjem 370.334,- Sk, za rok 2009 vykázal príjem 10.715,03 Eur, za rok 2010 vykázal príjem 6.617,12 Eur, za rok 2011 vykázal príjem 9.710,31 Eur, za rok 2013 vykázal príjem 2.748,54 Eur. V daňových priznaniach za roky 2008 až 2011 uvádzal príjmy podľa § 8 ods. 1 písm. a) zákona o dani z príjmov, t.j. príjmy z príležitostných činností vrátane príjmov z príležitostnej poľnohospodárskej výroby, lesného a vodného hospodárstva a z príležitostného prenájmu hnuteľných vecí. Príjmy vykazoval ako fyzická osoba. Daňové povinnosti mal riadne splnené. Daňový úrad neeviduje voči obžalovanému žiadne daňové nedoplatky. U obžalovaného ako daňového subjektu nebol dôvod na vykonanie daňovej kontroly.

Z výpovede svedka Ing. Q. O. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pracuje ako vedúci Centrálny evidencie hospodárskych zvierat. Technicky zabezpečujú databázu nahlasovaných pohybov a zmien u evidovaných chovateľov, ktorí sú povinní hlásiť akúkoľvek zmenu v registrovanom chove. Prvotne sa chovateľovi prideli registračné číslo chovu na základe pridenej žiadosti z Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy, ktorá je určená kontrolným orgánom. Chovateľ vždy, keď dôjde k nejakému pohybu z farmy alebo na farmu, je povinný zmenu nahlásiť do 7 dní od udalosti v prípade hovädzieho dobytká, u ošípaných sa podávajú mesačné správy o zmenách stavov vždy do 10. dňa nasledujúceho mesiaca. Aktuálny stav u obžalovaného je taký, že na farme č. 320331 mal k 26.10.2016 evidovaných 5 ks hovädzieho dobytká a 6 ks ošípaných, na farme č. 136297 bol stav 0 všetkých schválených druhov hospodárskych zvierat. Farma č. 320331 bola schválená prostredníctvom Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy od 20.01.2004 do 09.06.2008 na hovädzí dobytok na Q. Q., aj na ošípané. Od 09.06.2008 došlo k zmene držiteľa (vlastníka) - identifikátor IČO sa zmenil na r.č. držiteľa, tzn. Q. Q. zvieratá po 09.06.2008 choval ďalej ako fyzická osoba. Od 01.01.2004 do 05.08.2013 bolo na farme č. 320331 Q. Q. nahlásených 22 narodených zvierat. K 31.12.2004 bol na farme č. 320331 Q. Q. evidovaný 1 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2005 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 3 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2006 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 12 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2007 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 14 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2008 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 10 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2009 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 15 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2010 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 14 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2011 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 16 ks hovädzieho dobytká, k 31.12.2012 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 12 ks hovädzieho dobytká, k 05.08.2013 bolo na farme č. 320331 Q. Q. evidovaných 8 ks hovädzieho dobytká. V prípade využitia hospodárskeho zvieratá na vlastnú spotrebu, napr. formou domácej zakáľacky, je v príslušnej databáze využívaný kód B11111. Zo záznamov týkajúcich sa Q. Q. vyplýva, že v prípade presunu zvierat na bitúnky sú použité kódy B10154 a B10635, v prípade spracovania v kafilerii kód K10205. Zo záznamov Plemenárskych služieb Slovenskej republiky, š.p., tiež vyplýva, že pri hovädzom dobytku je domáca spotreba u obžalovaného evidovaná dňa 28.08.2011 (kód zvieratá SK000800264861), dňa 09.11.2008 (kód zvieratá SK000800391478), dňa 15.09.2012 (kód zvieratá SK000800264873), dňa 22.09.2012 (kód zvieratá SK000801261563), dňa 11.05.2013 (kód zvieratá SK000800264878).

Zo správy spoločnosti W., spol. s r.o. zo dňa 05.08.2013 vyplýva, že táto spoločnosť, zaoberajúca sa spracovaním mäsa jatočných zvierat, od obžalovaného dňa 27.11.2007 odkúpila 10 ks ošípaných za sumu 40.348,- Sk, dňa 07.2.2008 odkúpila 11 ks ošípaných za sumu 42.105,50 Sk, dňa 15.04.2008 odkúpila 8 ks ošípaných za sumu 35.946,- Sk, dňa 20.05.2008 odkúpila 8 ks ošípaných za sumu 34.847,50 Sk, dňa 03.06.2008 odkúpila 12 ks ošípaných za sumu 47.015,- Sk, dňa 03.07.2008 odkúpila 9 ks ošípaných za sumu 39.055,- Sk, dňa 11.08.2008 odkúpila 4 ks hovädzieho dobytká za sumu 102.336,- Sk, dňa 18.08.2008 odkúpila 10 ks ošípaných za sumu 45.885,50 Sk, dňa 16.12.2008 odkúpila 1 ks hovädzieho dobytká za sumu 23.144,- Sk, dňa 30.04.2009 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 1.332,45 Eur, dňa 13.04.2010 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 2.092,90 Eur, dňa 31.05.2010 odkúpila 8 ks ošípaných za sumu 1.235,60 Eur, dňa 21.06.2010 odkúpila 7 ks ošípaných za sumu 1.129,30 Eur, dňa 29.10.2010 odkúpila 1 ks hovädzieho dobytká za sumu 356,87 Eur, dňa 14.04.2011 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 2.499,65 Eur, dňa 06.07.2011 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 2.580,60 Eur, dňa 11.07.2011 odkúpila 9 ks ošípaných za sumu 1.501,56 Eur, dňa 20.12.2011 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 1.627,36 Eur, dňa 16.10.2012 odkúpila 1 ks hovädzieho dobytká za sumu 928,93 Eur, dňa 19.02.2013 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 1.271,20 Eur, dňa 19.02.2013 odkúpila 1 ks hovädzieho dobytká za sumu 819,89 Eur, dňa 03.06.2013 odkúpila 2 ks ošípaných za sumu 248,60 Eur, dňa 03.06.2013 odkúpila 2 ks hovädzieho dobytká za sumu 908,85 Eur.

Zo správy starostu obce S. zo dňa 02.08.2013 vyplýva, že Q. Q. bolo vydané dňa 14.02.1995 osvedčenie o zápise do evidencie samostatne hospodáriaceho roľníka s prevažujúcim predmetom činnosti „Rastlinná výroba kombinovaná so živočíšnou výrobou“ a ku dňu 08.10.2007 bolo zrušené na základe podnetu zo strany menovaného.

Zo správy Plemenárskych služieb Slovenskej republiky, š.p. zo dňa 20.12.2016 vyplýva, že na farme č. 320331 obžalovaného Q. Q. bolo ku dňu 31.12.2004 evidovaných 47 ks ošípaných, z toho 5 ks prasníc, ku dňu 31.12.2005 bolo evidovaných 70 ks ošípaných, z toho 7 ks prasníc, ku dňu 31.12.2006 bolo evidovaných 86 ks ošípaných, z toho 11 ks prasníc, ku dňu 31.12.2007 bolo evidovaných 115 ks ošípaných, z toho 11 ks prasníc, ku dňu 31.12.2008 bolo evidovaných 118 ks ošípaných, z toho 14 ks prasníc, ku dňu 31.12.2009 bolo evidovaných 127 ks ošípaných, z toho 14 ks prasníc, ku dňu 31.12.2010 bolo evidovaných 83 ks ošípaných, z toho 14 ks prasníc, ku dňu 31.12.2011 bolo evidovaných 56 ks ošípaných, z toho 7 ks prasníc, ku dňu 31.12.2012 bolo evidovaných 18 ks ošípaných, z toho 5 ks prasníc, ku dňu 31.12.2005 bolo evidovaných 2 ks ošípaných, z toho 1 prasnica.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2Nt/18/2017 vyplýva, že obžalovanému bolo uznesením č. k. 2Nt/18/2017-59 zo dňa 30.11.2017, právoplatný dňa 05.12.2017 uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1Nt/58/2018 zo dňa 27.06.2018, právoplatné dňa 27.06.2018 bolo obžalovanému zmenené ochranné psychiatrické liečenie na ambulantnú formu.

Z lustrácie priestupkov bolo zistené, že priestupkové konania u obžalovaného boli zastavené alebo odložené. Obžalovaný je starobný dôchodca. V registri trestov má jedno odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 3T/290/1972 zo dňa 30.06.1972, ktoré je zahladené.

Podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene podniká v malom rozsahu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 251 ods. 2 Trestného zákon odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) tým, že použije iného ako pracovnú silu,
- c) a získa ním väčší prospech, alebo
- d) ako verejný činiteľ alebo v súvislosti s výkonom svojho zamestnania, povolania alebo funkcie.

Na základe dokazovania vykonaného v takom rozsahu, aký vyplýval z návrhov procesných strán, dospel súd k záveru, že obžalovaného je potrebné spod obžaloby oslobodiť. Je nepochybné, že obžalovaný po tom, ako ku dňu 08.10.2007 ukončil činnosť samostatne hospodáriaceho roľníka, niekoľko nasledujúcich rokov stále choval hovädzí dobytok a ošípané v takom rozsahu, že týmto chovom nielenže pokrýval vlastnú spotrebu a spotrebu svojej rodiny, ale väčšiu časť výsledkov svojej chovateľskej činnosti dodával do roku 2013 najmä na bitúnok W., spol. s r.o. za účelom ďalšieho spracovania. Na rozdiel od prokuratúry nie je súd názoru, že by aktivitu opísanú v skutkovej vete obžaloby, obžalovaným vykonávanú od roku 2007 do roku 2013, bolo možné bez ďalšieho subsumovať pod legálnu definíciu podnikania v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, Živnostenského zákona a/alebo zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov v znení neskorších predpisov. Predovšetkým podľa názoru súdu nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu. V zhode so staršou judikatúrou možno konštatovať, že pokiaľ sa páchatelovo chcenie alebo uzrozenie vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť, nemôže ísť o trestný čin úmyselný. Podľa názoru súdu nebolo jednoznačne preukázané, že chov a následný predaj jatočných zvierat v rokoch 2007 až 2013 vykonával obžalovaný výlučne alebo aspoň primárne za účelom získania trvalého zdroja príjmov. Obhajobné tvrdenia obžalovaného, že mal záujem stav chovaných zvierat postupne redukovať a chov utlmiť, avšak sa mu to nedarilo aj pre zdravotné ťažkosti, pre ktoré nedokázal zabrániť opakovanému množeniu v rámci stád, nie je možné spochybniť iba právnickým odhadom či už prokuratúry alebo súdu, nakoľko pohľad právnik vo vzťahu k chovu hospodárskych zvierat by bol iba naivným pokusom laika o vyhodnotenie odbornej

otázky. Obžalovaný si nebol a nie je vedomý neoprávnenosti svojho konania spočívajúceho v odpredaji hospodárskych prebytkov z jeho chovateľskej činnosti, teda sa nejedná o protiprávne konanie. Všetky aktivity si obžalovaný riadne zdokladoval a uviedol v daňových priznaniach, následne si splnil svoje povinnosti voči štátu. Svojím konaním nespôsobil škodu, neoprávnene sa neobohatil, neporušil žiadny právny predpis. Ukončil svoju podnikateľskú činnosť a choval dobytok pre svoju potrebu. Dochoval viac zvierat, ako dokázal spolu s rodinou spotrebovať, preto odpredával prebytok aj ďalej s tým, že si plnil všetky svoje povinnosti voči štátu a príslušným inštitúciám, všetky chované zvieratá riadne registroval, ako aj ich presuny a predaje, príjmy z predaja riadne priznal a z príjmov zaplatil vyrubené dane v plnej výške. Obžalovaný mal splnené všetky povinnosti voči štátu. Ak by chcel obžalovaný úmyselne podnikáť bez oprávnenia, ktoré by inak potreboval, neregistroval by svoje chované zvieratá, nepriznával by príjmy a neodvádzal by dane. Z informácií, ktoré súd nadobudol počas vykonávaného dokazovania, nebolo možné bezpečne ustáliť, aká je optimálna chovateľská metodológia pri redukcii stavov hovädzieho dobytku a ošípaných, či už z hľadiska rýchlosti, akým chovateľ - bývalý samostatne hospodáriaci roľník - početne znižuje objem svojich stád a ani to, koľko, či už v mesiacoch alebo rokoch, má takáto redukcia trvať. Od žiadneho expodnikateľa v poľnohospodárstve nemožno spravodlivo požadovať, aby utlmovanie chovu činil či už na úkor samotných zvierat alebo tak, že by v tejto súvislosti musel vynakladať neprimerané výdavky, prípadne mal utrpieť zbytočné straty. Ak obžalovaný aj po roku 2007 naďalej v nepravidelných termínoch dodával na bitúnok hospodárske zvieratá trebárs aj v desiatkach kusov ročne, toto samotné štatistické zistenie, hoci vyjadrené aj peňažným ekvivalentom inkasovaných tržieb od bitúnku, nečiní z chovateľských aktivít obžalovaného podnikateľskú činnosť s nálepkou nelegálnosti. V rámci argumentačných pozícií obžaloby bola prezentovaná aj myšlienka, že množstvá hospodárskych zvierat, ktoré obžalovaný v súhrne dodával na bitúnok, zjavne presahovali objem logicky predpokladanej domácej spotreby. Podľa názoru súdu ide o nekonkrétne tvrdenie, ktoré nebolo podložené znaleckým dokazovaním, ani neboli využité štatistické údaje o priemernej spotrebe dospelého jedinca vynásobené množstvom do úvahy prichádzajúcich osôb, ktoré obžalovaný mäsom zásoboval alebo mohol zásobovať. Prokuratúra neorientovala dokazovanie v smere zistenia majetkového prospechu, o ktorý sa mal neoprávnene zväčšiť majetok obžalovaného práve obžalobou tvrdeným nedodržaním predpisov o podnikaní v oblasti poľnohospodárstva. Prokuratúra nepreukázala, že by na činnosť obžalovaného, ktorú označuje ako trestný čin, bolo potrebné podnikateľské oprávnenie. Samotný chov hovädzieho dobytku nemožno považovať za trestný čin. Bolo síce preukázané, že obžalovaný mal z predaja dobytku na bitúnok tržby, avšak nebolo preukázané, čo z týchto tržieb je možné považovať za neoprávnený prospech aspoň v malom rozsahu, ak vezmeme do úvahy, že obžalovaný, ktorý mal s chovom zvierat spojené nemalé náklady, vrátane relevantnej spotreby vlastného voľného času invalidného a neskôr starobného dôchodcu, si svoje povinnosti zdaňovať všetky príležitostné príjmy riadne a pravidelne plnil, pričom daňový úrad voči nemu neeviduje žiadne nedoplatky. Podľa názoru súdu sa zdanením príjmu jeho potenciálna neoprávnenosť (nelegálnosť) stráca. Na činnosť, ktorú obžalovaný vykonával, teda na predaji hospodárskych prebytkov, nepotreboval špeciálne povolenie či registráciu, prebytky predával v súlade s platnou legislatívou Slovenskej republiky. Obžalovaný si touto činnosťou nezabezpečoval trvalý zdroj príjmov, nakoľko chov zvierat a predaj prebytkov neznamenal len príjem z tejto činnosti, ale sú to pomerne vysoké náklady. Priamo v obžalobe je súčasťou skutkovej vety parciálna konštatácia, že predajom jatočných zvierat mal obžalovaný „získať prospech v presnejšie neustálenej výške,“ avšak zástupca obžaloby nevedol na hlavnom pojednávaní dokazovanie v smere, ktorý by umožnil súdu z tohto neurčitého pojmu ustáliť presnú mieru (sumu) neoprávneného obohatenia sa obžalovaného, alebo výšku ujmy na Trestným zákonom chránených kolektívnych hodnotách, o ktoré naša spoločnosť činnosťou obžalovaného prišla alebo inak bola ukrátená, a to aspoň na úrovni 266,- Eur, resp. viac. Otázky, ktoré boli predchádzajúcimi úvahami nastolené, nedokázal súd zodpovedať ani tým najvoľnejším hodnotením vykonaných dôkazov. Pritom považuje súd za potrebné zdôrazniť, že všetky dôkazy, ktoré procesné strany navrhli, umožnil procesným stranám na hlavnom pojednávaní vykonať.

Z dokazovania bolo možné bezpečne ustáliť nasledovné: obžalovaný mal ako fyzická osoba v súlade s príslušnými predpismi riadne registrovanú farmu, rovnako tak všetky na nej chované hospodárske zvieratá a ich presuny z farmy. Dodržiaval predpisy týkajúce sa chovu hospodárskych zvierat a veterinárnej starostlivosti o ne, taktiež predpisy regulujúce likvidáciu uhynutých hospodárskych zvierat prostredníctvom kafilérie. Zo strany štatutárneho zástupcu bitúnku ako zmluvného partnera príležitostného predaja jatočných zvierat neboli vznesené ohľadne predchádzajúcej spolupráce žiadne námietky. Obžalovaný žiadny zo svojich príjmov, ktoré mal z predaja hospodárskych zvierat, nezatajil. Podával riadne a včas daňové priznania a riadne plnil svoje daňové povinnosti. Obžalovaný nie je podnikateľom v zmysle živnostenského zákona č. 455/1991 Zb. ani v zmysle zákona o súkromnom

podnikaní občanov č. 105/1990 Zb. Obžalovaný choval priebežne niekoľko kusov ošípaných a niekoľko kusov hovädzieho dobytku, pričom tie kusy, ktoré nespotreboval pre svoju vlastnú potrebu predával ako prebytky svojej činnosti. Príležitostným predajom chovaných zvierat si nezabezpečoval trvalý zdroj príjmov. Obžalovaný si svoje daňové povinnosti vyplývajúce z predaja hospodárskych prebytkov po celý čas riadne plnil a daňový úrad voči nemu neeviduje žiadne nedoplatky na daniach. Skutok, tak ako je opísaný v obžalobe, vzhľadom na uvedené nie je trestným činom a preto súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.